

Svešteník
doveka

Adrian Ebens

Naslov originala:

A Priest forever

by Adrian Ebens

Sveštenik doveka

prevod i obrada:

Maranatha Media rs

www.maranathamedia.rs

Kada je Isaija dobio priliku da ugleda Gospoda koji je sedeo na prestolu visokom i uzdignutom, on je odmah postao svestan svoje grešnosti i uzviknuo: "Jao meni! Pogiboh, jer sam čovek nečistih usana." (Isaija 6:5) Anđeo je odmah uzeo ugalj sa oltara, s njime dotakao Isaijine usne i njegovo bezakonje je bilo uzeto. (Isaija 6:6) Ovde je upotrebljen simbol. Doslovni ugalj bi Isaiji samo opekao usne i naneo mu bol. Ugalj sa oltara je poticao od pečenog jagnjeta što je simbol smrti Hrista koji je uzeo grehe sveta. Kako je Isaijin greh mogao biti uzet od njega kako bi mogao živeti u Božjoj prisutnosti?

Napravljena je veza između dve stvari, Božjeg prisustva i Svetinje, tako što je spomenut oltar. Božje prisustvo je povezano sa Svetinjom.

"I neka Mi načine svetinju, da među njima nastavam."

2. Mojsijeva 25:8

"Bože! Put je Tvoj u Svetinji; koji je Bog tako velik kao Bog naš?" Psalam 77:13, KJ prevod

Zemaljska Svetinja je simbolički prikazivala proces zahvaljujući kojem će Bog boraviti među sinovima Izraelovim. Žrtvovanje jagnjadi i posredovanje sveštenika su pokazivali koja se cena mora platiti kako bi Božje prisustvo moglo biti među Izraelom. Međutim, ni krv junaca ni jaraca nije učinila da Božje prisustvo bude sa Izraelom. Ugalj sa oltara gde je bila prineta životinja nije mogao očistiti Isaijin greh. Međutim, Isaijin greh je ipak bio očišćen, a prisustnost Božja je boravila sa Izraelom preko sistema Svetinje. Kako je istinska Božja prisutnost mogla biti prisutna putem simboličkog sistema Svetinje i prinošenja nemih životinja?

"Koji služe obličju i senu nebeskih stvari, kao što bi rečeno Mojsiju kad htede skiniju da načini: Gledaj, reče, da načiniš sve po prilici koja ti je pokazana na gori." Jevrejima 8:5

Sada treba da postavimo jako važno pitanje. Da li je moguće da senka postoji ako realnost još uvek ne postoji? Da li senka od drveta može ležati na tlu ako još uvek nema tog drveta? Žrtveni sistem dat Mojsiju je bio senka nebeskih stvari, a ako je senka "ležala" na Zemlji, to znači

da je i realnost već morala postojati, morala je postojati da bi ta senka mogla postojati.

"Zar prinesene žrtve nisu bile predlika Hrista? Jesu. Ali one su bile predlika Hrista prisutnog verom. Zar Hristos nije bio na licu mesta? Zar Hristos nije bio Jagnje zaklano od postanja sveta? Zar Hristos nije bio dar od Boga pre nego što je svet nastao? Dakle, kada je pozivao ljude od Adama pa nadalje - dokle god su žrtve bile prinošene na taj način - kada ih je učio da prinose te žrtve, šta je to bilo nego da ih je učio da je to znak njihove zahvalnosti za veliku žrtvu koju je Bog već učinio za njih i zahvaljujući kojoj su uživali koristi tako što su taj dar imali u srcu, a to je bio Isus Hristos?"

Ne moramo ići dalje. Ovo je dovoljno za ilustraciju. Zar onda nije jasno da je sve što im je Bog dao u ono vreme bilo namenjeno da ih pouči o ličnom, živom Spasitelju, lično prisutnom sa onima koji Ga primaju, a sve što je trebalo da urade da bi primili Hrista bilo je da veruju u Njega. Jevanđelje im je bilo propovedano. (Jevrejima 4:2.)" A. T. Džons. Bilten Generalne Konferencije 1895. 25. propoved, 478. str. 3-4.

Jedini mogući način kako je Božja prisutnost mogla boraviti sa Izraelom je bio direktno primenjivanje vere u Hristovu žrtvu u Mojsijevim dani-ma. U priči o Izraelovom grehu sa zlatnim teletom vidimo da su Božja milosti i Božja prisutnost ista stvar.

2. Mojsijeva 33:13-17 "Ako sam dakle našao milost pred Tobom, **pokaži mi put Svoj, da Te poznam i nađem milost pred Tobom**; i vidi da je ovaj narod Tvoj narod. I reče Gospod: **Moje će lice (eng. prev. prisutnost) ići napred, i daću ti odmor**. A Mojsije mu reče: Ako neće ići napred lice Tvoje, nemoj nas kretati odavde. **Jer po čemu će se poznati da smo našli milost pred Tobom, ja i narod Tvoj? Zar ne po tome što Ti ideš s nama?** Tako ćemo se razlikovati ja i

narod Tvoj od svakog naroda na zemlji. A Gospod reče Mojsiju: Učiniću i to što si kazao, jer si našao milost preda Mnom i znam te po imenu."

Obećanje da će Božje prisustvo ići sa Izraelom i da će im biti stub od oblaka danju i stub od ognja noću je bilo dokaz da im je bila darovana Božja milost. Opet mora biti izneta sledeća suština: istinska Božja prisutnost je bila rezultat istinske milosti koja može jedino doći od istinske žrtve koja ima silu da donese istinsku prisutnost. Gde god je spomenuto da je Božja prisutnost bila sa osobom ili narodom, mi u tome vidimo dokaz Božje milosti koja dolazi kroz Hristovu žrtvu i posredništvo. Dakle, ako je prisustvo istinsko i ako je žrtva istinska tada i posredovanje takođe mora biti istinsko da bi takva milost mogla biti darovana. Zapazite ponovo misli A. T. Džonsa izražene u 25. propovedi održanoj 1895. godine, propovedi koja je deo proširene poruke iz 1888.

"Osim toga, tu je bilo i sveštenstvo u zemaljskom hramu na gori Sion u Jerusalimu. Tu je bilo sveštenstvo u Svetinji u Silomu, u pustinji. Tačno je da je ono predstavljalo Hristovo sveštenstvo, ali da li je ono predstavljalo Hristovo sveštenstvo pre prve godine naše ere? Treba li da kažemo da je ono predstavljalo Hristovo sveštenstvo u dalekoj budućnosti? Ne. To sveštenstvo u Jerusalimu, u Svetinji u pustinji, predstavljalo je sveštenstvo koje je već postojalo po Melhisedekovom redu. "Ti ćeš biti doveka sveštenik po redu Melhisedekovom"? Ne, ne. "Ti si doveka sveštenik po redu Melhisedekovom". Zar Melhisedek nije bio sveštenik u Avramovo doba? Zar nije Hristos sveštenik doveka po redu Melhisedekovom? Zar onda ne vidite da je ceo ovaj sistem službi datih Izrailju bio dat da ih uči o Hristovoj prisutnosti za spasenje njihovih duša u ono vreme i tamo, a ne za spasenje njihovih duša hiljadu osamsto ili dve hiljade ili četiri hiljade godina kasnije? Da, sigurno je tako bilo." A. T. Džons. Bilten Generalne Konferencije 1895. 25. propoved,

477. str. 6-7.

A. T. Džons govori o Hristovom sveštenstvu po redu Melhisedekovom koje je postojalo u danima Svetinje u pustinji koristeći reči "Sveštenik doveka". Duh proroštva, ispoljen u sledećim rečima, je još određeniji:

"Hristovo sveštenstvo je otpočelo čim je čovek sagrešio. On je bio učinjen sveštenikom po redu Melhisedekovom.

Ljudski rod je pao i našao se pod vlašću smrti, ali su bili učinjeni zatvorenicima nade; oni nisu bili prepušteni uništenju. Sotona je mislo da je Gospod napustio čoveka, ali je Zvezda Nade osvetlila mračnu i sumornu budućnost prilikom propovedanja jevanđelja u Edemu. Ženino seme će stati na zmijinu glavu, a zmija će ga ujesti za petu. Drugi svetovi koje je Bog stvorio su sa velikim interesovanjem posmatrali tužno otpadništvo. "Nego govorimo premudrost Božiju u tajnosti sakrivenu, koju odredi Bog pre sveta za slavu našu; Koje nijedan od knezova veka ovog ne pozna; jer da su je poznali, ne bi Gospoda slave razapeli. " (1. Korinćanima 2:7-8) Pogledajte Rimljanima 16:25-27." Ms43b-1891; 4. jul 1891; 5. deo

Vidimo kako je svetlo večnog zaveta zasjalo kroz spise Elen Vajt 1891. Ovo je bilo nadograđeno shvatanje u odnosu na ono šta je napisala 1872. godine.

"Prvosveštenik je bio određen da na poseban način predstavlja Hrista koji **je trebao da postane sveštenik doveka po redu Melhisedekovom.**" Pregled i glasnik, 17. decembar 1872.

1872. godine je napisala da Hristos treba da postane Prvosveštenik u budućnosti od Mojsijevog vremena, ali kada su Džons i Vagoner doneli svetlost o zavetu, njoj je bila data svetlost da pokaže da je ovo sveštenstvo otpočelo od čovekovog pada. Senka koja je bila data Mojsiju je zaista imala realnost koja je postojala pre te senke. Takođe zapažamo

da Duh proroštva nije izneo učenje o Hristovom sveštenstvu od pada čoveka sve dok Bog to prvo nije otkrio onima koji su proučavali Bibliju. Duh proroštva je potvrdio ono što je najpre bilo otkriveno proučavanjem Pisma.

Ajde da u Pismu pažljivije proučimo Melhisedekovo sveštenstvo. Zapazite pažljivo paralelu koju Pavle pravi između Hrista i Arona.

"I niko sam sebi ne daje časti, nego koji je pozvan od Boga, kao i Aron. Tako i Hristos ne proslavi sam sebe da bude Poglavar sveštencički, nego Onaj koji Mu reče: Ti si Moj Sin, Ja Te danas rodih. Kao što i na drugom mestu govori: Ti si sveštenik vavek po redu Melhisedekovom." Jevrejima 5:4-6

Pavle upotrebljava tipični jevrejski paralelizam. Ako stavimo ovo u tabelu, lakše ćemo zapaziti paralele.

Jevrejima 5:4	Jevrejima 5:5	Proces
A. I niko sam sebi ne daje časti	Tako i Hristos ne proslavi sam sebe da bude Poglavar sveštencički	Osoba ne može sama sebi dodeliti poziciju prvosveštenika (izjava A)
B. nego	nego	nego (kontrast)
C. koji je pozvan od Boga	Onaj koji Mu reče	Pozvan od Boga (izjava B)
D. kao i Aron.	Ti si Moj Sin, Ja Te danas rodih.	Vremenska referenca (primer)

Odgovor na pitanje kada je Bog rekao Svome Sinu: "Ti si Moj Sin, Ja Te danas rodih" je dat u sledećem stihu:

"Kao što i na drugom mestu govori: Ti si sveštenik vavek po redu Melhisedekovom." Jevrejima 5:6.

Dakle, u Pismu vidimo istinitost onoga što su i Elen Vajt i A. T. Džons rekli - da je Hristovo sveštenstvo funkcionisalo od pada čoveka u greh.

"Hristovo sveštenstvo je otpočelo čim je čovek sagrašio. On je bio učinjen sveštenikom po redu Melhisedekovom." Ms43b -1891; 4. jul 1891; 5. deo

To sveštenstvo u Jerusalimu, u Svetinji u pustinji, predstavljalo je sveštenstvo koje je već postojalo po Melhisedekovom redu. "Ti ćeš biti doveka sveštenik po redu Melhisedekovom"? Ne, ne. "Ti si doveka sveštenik po redu Melhisedekovom". Zar Melhisedek nije bio sveštenik u Avramovo doba? Zar nije Hristos sveštenik doveka po Melhisedekovom redu?... Da, sigurno je tako bilo." A. T. Džons. Bilten Generalne Konferencije 1895. 25. propoved, 477. str. 6-7.

Dakle, sada smo spremni da pokažemo kako je Bog mogao odgovoriti na Mojsijevu molitvu da ih prisustvo Božje ne napusti, da ide sa njima i da im odmor.

"Oni su videli zastrašujuće, veličanstveno objavljivanje zakona i drhtali su od užasa u podnožju gore, a ipak je prošlo samo nekoliko sedmica pre nego su prekršili svoj zavet sa Bogom; pre nego što su se s obožavanjem poklonili zlatnom liku. Oni se nisu mogli nadati da će ponovo steći Božju naklonost, obećanu zavetom, jer su ga prekršili; i zato, svesni svoje grešnosti, svesni neophodnosti pomilovanja, bili su navedeni da osete potrebu za Spasiteljem, **koji je bio obećan Avramovim zavetom i simbolički predstavljen prinošenjem žrtava**. I tako su sada verom i ljubavlju bili povezani sa Bogom kao sa svojim Izbaviteljem iz okova greha. **Sada su bili pripremljeni da cene blagoslove novoga zaveta**." Patrijarsi i proroci, 371. str. orig. 4. pasus.

Blagoslovi novoga zaveta su bili dati Izraelu usled pokajanja i svesti o potrebi za Spasiteljem. Zapazite pažljivo reči iz gornjeg citata da su žrtve i prinosi bili predlika novog zaveta, a ne starog zaveta, jer u starom zavetu nije bilo opraštanja.

""A kamoli neće krv Hrista, koji Duhom Svetim sebe prinese bez krivice Bogu, očistiti savest našu od mrtvih dela, da služimo Bogu živom i istinitom? I zato je novom zavetu Posrednik, da kroz smrt, koja bi za otkup od prestupaka u prvom zavetu, obećanje večnog nasledstva prime zvani." Jevrejima 9:14-15

Beleške - Činjenica da je Hristos, kao Posrednik drugog zaveta, umro kako bi grešnicima koji su bili pod prvim zavetom bilo oprošteno, pokazuje da nije bilo oproštenja na osnovu ovog prvog zaveta." E. Dž. Vagoner, Proučavanje zaveta, 1899.

Kada počnemo shvatati da je milost Isusa Hrista bila dostupna od postanja sveta i da su obećanja novog zaveta bila sasvim dostupna kroz Hristovo sveštenstvo od tog vremena, tada smo spremni razumeti puninu uticaja poruke prvog anđela.

"I videh drugog anđela gde leti posred neba, **koji imaše večno jevanđelje** da objavi onima koji žive na zemlji, i svakom plemenu, i jeziku i kolenu i narodu." Otkrivenje 14:6

Da bi jevanđelje bilo večno, mora postojati večno sveštenstvo koje može pružiti oproštenje, milost i pobedu u životu boravljenjem Hristove prisutnosti u osobi. Propovednici poruke prvog anđela su spoznali da je jevanđelje zaista večno. Mojsije je propovedao jevan-

đelje Izraelu, a ne samo obećanje o jevanđelju u budućnosti, nakon 1500 godina.

"Jer je nama objavljeno (jevanđelje) kao i onima." Jevrejima
4:2

Jevanđelje je radosna vest da su oproštenje i milost besplatno dostupni. Da je Izraelu bilo propovedano da će oproštenje i milost doći 1500 godina nakon njihove smrti, to ne bi bila radosna vest. Takvo propovedanje bi predstavljalo iznošenje obećanja o jevanđelju i takvo propovedanje bi za Izrael predstavljalo jedino izgovaranje reči ruganja - osuđivanje na smrt bez ikakve nade da će u svojim životima okusiti Hristovu blagodat. Ponavljamo zaključak da senke postoje jedino zato što realnosti već postoje, pre tih senki.

Jedino kada uvidimo istinu da Hristovo posredovanje postoji od postanja sveta, možemo reći da imamo večno jevanđelje i zadobiti silu koja je sadržana u poruci prvog anđela. Tada ćemo moći početi ceniti izjave kao što su sledeće:

"Svet je poveren Hristu i preko Njega je došao svaki blagoslov od Boga palom ljudskom rodu. **On je bio Otkupitelj pre kao i posle Svog utelovljenja. U trenutku kada se pojavio greh, tu je bio i Spasitelj.**" Čežnja vekova, 210. str. orig.

"Čim je Adam sagrešio, Sin Božji se predstavio kao Jemac za ljudski rod **uz isto toliko sile** da spreči propast izrečenu nad krivcima kao i kada je umro na golgotskom krstu." Vera po kojoj živim, 75.4.

"Jevanđelje se prvi put propovedalo Adamu od strane Hrista. Adam i Eva su osećali iskreno žaljenje i kajali se zbog svoje krivice. Oni su poverovali u Božje dragoceno obećanje i bili spaseni od potpune propasti." Pregled i glasnik, 29. april 1875.

"Zaklana ptica bila je držana nad živom vodom što je

simbolički predstavljalo uvek tekuću i uvek spasonosnu krv Isusa Hrista kao "Jagnjeta zaklanog od postanja sveta", izvor uvek otvoren za Judu i Jerusolim, u kojem su se mogli oprati od svake mrlje greha. Mi imamo slobodan pristup Hristovoj iskupljujućoj krvi i to treba da smatramo najdragocenijim preimućtvom i najvećim blagoslovom koji je ikad dat grešnom čoveku." Biblijski komentari, 1. tom, 1111. str.

"Duh koji su Enoh, Josif, Danilo imali, možemo i mi imati. Možemo crpeti sa istog izvora snage, ostvariti istu moć samo-kontrole; i iste blagodati mogu zračiti kroz naše živote." Naš uzvišeni poziv, 278.6.

Dakle, šta je glavni razlog zašto je ovo večno jevanđelje sakriveno od ljudskog roda u ovim poslednjim danima? Zapazite ponovo reči A. T. Džonsa zapisane u 25. propovedi. On citira iz onoga šta je bilo pret-hodnik "Čežnja vekova" i što se zvalo "Isusov život" u to vreme.

"Hristos nije došao da odbaci ono šta su govorili patrijarsi i proroci; jer je On sam govorio preko ovih predstavnika. Sve istine potiču od Njega. Svaki dragulj istine je došao od Hrista. **Međutim, ovi neprocenjivi dragulji su bili stavljeni u pogrešne okvire. Njihov dragoceni sjaj je postao sluga zablude. Ljudi su ih uzeli da njima ukrase tradiciju i sujeverje. Isus je došao da ih izvadi iz okvira zablude i stavi u okvir istine.**" A. T. Džons. Bilten Generalne Konferencije 1895. 25. propoved, 472; Čežnja vekova, 287. str. orig.

Koji je bio glavni pogrešni okvir koji je stajao na putu večnom jevanđelju i istini da je Isus Sveštenik doveka po redu Melhisedekovom?

"Međutim u tom zavetu, koji se prikladno naziva - stari - i koji je bio dat na sinajskoj planini, je **jedino zemaljska sreća**

eksplicitno obećana. U skladu sa time, zemlja, u koju je narod nakon lutanja kroz pustinju, bio vođen, se naziva Obećana zemlja, u kojoj mir i carska vlast, zadobijanje pobjeda nad neprijateljima, mnogobrojnost dece i obilje plodova zemlje i plodova slične vrste **predstavljaju obećanja staroga zaveta. I to su, zaista, slike duhovnih blagoslova koji pripadaju novom zavetu.**" Filip Šaf "Augustin, anti-pelagijanski spisi", Nikejski i post-nikejski očevi, serijal 1, 5. tom.

"Stari zavet, razmatran sa aspekta izričite ideje o "zakonu" je zavet "ropstva" dok je novi zavet, zavet "slobode" putem jevanđelja." Žan Kalvin, Instituti 2.11.9-10, str. 458-460.

U komentarima Adama Klarka je ova ideja izražena na sledeći način:

"Njegova sveštencička služba je uzvišenija nego levitska zbog toga što je zavet bolji i uspostavljen na boljim obećanjima: stari zavet se odnosio na zemaljske stvari; novi zavet na nebeske stvari. Stari zavet je sadržao obećanja o svetovnim dobrima, novi zavet o duhovnim i večnim blagoslovima. Koliko je hrišćanstvo bolje od judaizma, koliko je Hristos bolji od Mojsija, koliko su duhovni blagoslovi bolji od zemaljskih blagoslova, koliko je Božja radost tokom čitave večnosti bolja od razmene zemaljskih dobara tokom života, toliko novi zavet prevazilazi stari." Komentari o stihu Jevrejima 8:6

Okvir koji su Rim i protestanti sledili je bio sledeći: da su zaveti vezani za vremenske periode; da su stari zavet i sveštenstvo koje je bilo povezano s njime postojali do vremena krsta, a da su novi zavet i sveštenstvo povezano s njime nastupili kada je Hristos umro na krstu. Ovaj okvir je učinio da istina postane sluga zablude, a Gospod je poslao najdragoceniju poruku kroz starešine Džonsa i Vagonera kako bi slomio ovaj lažni okvir i oslobodio svetlost istinske sile jevanđelja. 1888.

godine, Vagoner je reagovao na dispencijoni pristup zavetima koji je imao Džordž Batler. On počinje citiranjem Batlera:

""Stoga, nije bilo prikladno da i dalje drže podignute zidove razdvajanja između sebe i drugih. Svi su se sada nalazili na istoj poziciji pred Bogom. Svi moraju pristupiti k Njemu putem Mesije koji je došao na svet; čovek može biti spasen jedino kroz Njega. " (Citat od Dž. Batlera)

Da li sa ovim rečima želite nagovestiti da je ikada postojalo vreme kada se Bogu moglo pristupiti na neki drugi način osim kroz Hrista? Ako ne, vaše reči nemaju nikakvo značenje. Deluje da vaše reči govore da su ljudi pre prvog dolaska, Bogu pristupali putem ceremonijalnog zakona, a da su nakon toga pristupali k Njemu kroz Mesiju; ali da bi podržali ideju da bi iko ikada mogao pristupiti Bogu izuzev kroz Hrista, morali bi tražiti izvan Biblije. Amos 5:22, Mihej 6:6-8." Jevanđelje u Galatima, E. Dž. Vagoner, 1888, str. 7-8.

Lažni okvir staroga i novoga zaveta koji su razvili ljudi kao Augustin i Calvin je stajao na putu prvom anđelu sprečavajući ga da u potpunosti zaposedne večno jevanđelje. Istina o adventizmu je bila učinjena slugom zablude zato što je bila zarobljena od strane ovog lažnog okvira zaveta.

Prevodioci King James-a su, pod uticajem ovog sistema lažnih zaveta, Bibliji dodavali dodatne reči (prim. prev. reči napisane ukoso) kako bi bila u skladu sa njihovim shvatanjem.

"Jer se zakon dade preko Mojsija, a blagodat i istina postade od Isusa Hrista." Jovan 1:17

Dodata reč "a" stvara kontrast između perioda pre i posle krsta stvarajući sledeću sliku: zakon nasuprot blagodati. Kada uklonimo dodatu reč i krenemo dublje kopati po grčkom jeziku u vezi reči "jer", ugledaćemo drugačiju sliku.

"Zato što je zakon bio dat preko Mojsija, blagodat i istina postadoše od Isusa Hrista." Jovan 1:17

Ove pogrešne postavke sa dodatnim rečima ćete pronaći na više mesta. Stih Kološanima 2:16-17 je jedno od najkritičnijih mesta.

"Da vas dakle niko ne osuđuje za jelo ili za piće, ili za kakav praznik, ili za mladine, ili za subotne *dane*; Koje je sve bilo sen od onog što htete da dođe, i telo *je* Hristovo." Kološanima 2:16-17 (KJ prevod)

Ako se stihovi pročitaju u svetlosti večnog jevanđelja, zakon prestaje biti u ratu s jevanđeljem, a čitanje stihova postaje prirodnije:

"Da vas dakle niko ne osuđuje za jelo ili za piće, ili za kakav praznik, ili za mladine, ili za subote; Koje je sve bilo sen od onog što htete da dođe, telo Hristovo." Kološanima 2:16-17 (KJ prevod)

Kada ugledamo večni zavet otkriven u Mojsijevo vreme, tada praznici, mladine i subote prekidaju biti u ratu sa jevanđeljem i to je razlog zašto će Božji narod radosno svetkovati subote i mladine na novoj Zemlji.

Isaija 66:23 "I od mladine do mladine, i od subote do subote dolaziće svako telo da se pokloni preda mnom, veli Gospod."

Ako čitamo Bibliju koristeći pogrešan okvir dva zaveta, možemo zapasti u razne probleme. Zapazite sledeće stihove iz poslanice Jevrejima:

Jevrejima 1:1-2 "Bog koji je nekada mnogo puta i različitim načinom govorio očevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko Sina..."

Ako čitamo ova dva stiha kao kontrast tada bi nam oni mogli reći da je Bog počeo govoriti ovome svetu preko Svog Sina tek u ovim poslednjim danima i da je očevima govorio preko proroka direktno, a ne preko Hrista. Ali to nije tačno.

"Oni koji smatraju da je Hristos ukinuo zakon, uče da je On kršio subotu i opravdavao Svoje učenike kada su činili isto to. Na taj način oni ustvari zauzimaju isti stav kao i Jevreji u svom cepidlačenju. U ovome oni protivreče svedočanstvu samoga Hrista koji objavljuje: "Ja održah zapovesti Oca Svojega i ostajem u ljubavi Njegovoj." (Jovan 15:10) Ni Spasitelj, a ni Njegovi sledbenici nisu prekršili zakon o suboti. Hristos je bio živi Predstavnik zakona. U Njegovom životu nije postojao nijedan prekršaj njegovih svetih pravila. Posmatrajući ovaj narod svedoka koji je tražio priliku da Ga osudi, On je neosporno mogao reći: "Koji Me od vas kori za greh?" (Jovan 8:46)

Hristos nije došao da odbaci ono šta su govorili patrijarsi i proroci; jer je On sam govorio preko ovih predstavnika. Sve istine Božje reči su došle od Njega. Međutim, ovi neprocenjivi dragulji su bili stavljeni u pogrešne okvire. Njihov dragoceni sjaj je postao sluga zablude. Bog je želeo da ih izvadi iz okvira zablude i stavi u okvir istine." Čežnja vekova, 287-288. str. orig.

Hristos, jedini Posrednik između Boga i čoveka, je bio taj koji je govorio očevima preko proroka. Reči da nam je Bog progovorio u ovim poslednjim danima kroz Svoga Sina znače sledeće: zahvaljujući Hristovom dolasku na svet, nama je sada otkriveno ono što je bilo sakriveno od postajanja sveta.

Rimljanima 16:25 "A onome koji vas može utvrditi po jevanđelju mom i propovedanju Isusa Hrista, po otkrivenju tajne koja je bila sakrivena od postanja sveta."

Hristove patnje i Njegovo rezultujuće sveštenstvo koje je bilo otkriveno kada je Hristos došao na ovaj svet pre 2000 godina, je već postojalo, ali to do tada nije bilo ispoljeno.

Jevrejima 11:1 "Vera je, pak, tvrdo čekanje onog čemu se

nadamo, i dokazivanje onog što ne vidimo."

Mojsije je imao dokaz onoga što se ne vidi. On je imao suštinu jevanđelja u onome čemu se nadao. Ljudi pre krsta su bili svesni da postoji nebeska Svetinja i da Bog boravi tamo, ali to nije bilo jasno ispoljeno sve dok se Isus nije pokazao u telu.

Psalam 11:4 "Gospod je u svetom dvoru Svom, presto je Gospodnji na nebesima; oči Njegove gledaju; veđe Njegove ispituju sinove čovečije."

1. O carevima 8:30 "Čuj molbu slugе svog i naroda svog Izrailja, kojom će se **moliti na ovom mestu [1]; čuj s mesta gde stanuješ, s neba [2]**, čuj, i smiluj se."

Jevrejima 9:8 "Time Duh Sveti pokazuje da još nije bio prikazan put u Svetinju nad svetinjama sve dok je stajao prvi šator." (KJ prevod)

Mnogi ljudi koji su svoje poglede usmeravali ka zemaljskom hramu su bili zaslepljeni za duhovnu realnost na nebu koju je on predstavljao. Tek kad se Isus vratio nazad na nebo, istina o nebeskoj Svetinji je konačno postala jasna. Duh Božji je, nakon Hristovog vaznesenja, a takođe i kada je hram u Jerusalimu bio razoren, bio u stanju da jasnije utisne ovu istinu u njihove umove.

"Najveća muka sa Jevrejima od početka do kraja bila je u tome što su smatrali da je Gospod toliko daleko da su i ono što im je Bog dao da ukazuje na Njegovu savršenu blizinu, uzeli i koristili kao znak da je veoma daleko. **Žrtve, prinosi, šator od sastanka, hram i njegove službe - sve to su jevrejski učitelji i veliko mnoštvo naroda koristili na takav način da su smatrali da sve te službe ukazuju na Hrista koji je negde daleko.** Razumeli su da je sve to ukazivalo na Mesiju, ali na Mesiju koji je daleko, a da oni moraju učiniti sebe dobrima da bi Ga približili i smatrali su da sve te stvari, same po sebi, imaju vrednost i da su im u stanju dati

pravednost.

Nisam siguran da li su adventisti sedmog dana prevazišli ideju da su sve te stvari u prošlosti ukazivale da je Hristos daleko. Ja ne kažem sada da adventisti sedmog danas misle da je Hristos sada daleko, ali se bojim da, kada razmatraju Svetinju i službe u njoj, žrtve i prinose, da se nisu oslobodili ove ideje da je to trebalo da ih uči kako je Hristos negde daleko. Rečeno je da su sve te stvari ukazivale na Hrista. Sve te stvari su ukazivale na Hrista, to je istina, ali na Hrista koji je blizu, a ne daleko. Božja namera je bila da sve to ukazuje na Hrista koji živi u njihovom srcu, a ne udaljenog hiljadu osam stotina godina, niti tako daleko kao što je nebo udaljeno od Zemlje; **već da ukazuje na Hrista u njihovom živom iskustvu iz dana u dan. Kad čvrsto prihvatimo ovu ideju, pa onda proučavamo Svetinju, žrtve i prinose - ukratko, jevanđelje, kao što je predstavljano u 3. Mojsijevoj, onda ćemo videti da im je to ukazivalo na Hrista kao živog Spasitelja prisutnog iz dana u dan, a videćemo takođe da je On to danas i za nas.**" A. T. Džons. Bilten Generalne Konferencije 1895. 25. propoved, 476.

A. T. Džons nam otkriva sledeću duboku istinu: ako verujemo da su žrtveni i jevrejski hramski sistemi ukazivali na Hrista koji se nalazio daleko u budućnosti, tada postajemo izloženi idejama da nam je Hristos daleko, čak i kada On govori da je blizu. Podsetite se da je Rim razvio poseban sistem za stvaranje sledećeg:

"...da zaborave na Boga, ali da izgleda kao da Ga se još sećaju. Papstvo je vrlo pogodno da zadovolji želje takvih ljudi." Velika borba, 572. str.orig.

Sistem dva zaveta u dva vremenska razdoblja je zasigurno bio naučavan od strane Augustina, jednog od ključnih učitelja u rimo-katoličkom sistemu i on je osmišljen tako da deluje da nam je Hristos blizu, ali Ga zapravo udaljava još više od nas.

Važno je da, pre nego završimo ovo proučavanje, razmotrimo neke značajne stihove koji se tiču Hristovog sveštenstva. Čak i nakon jasnog čitanja reči koje je Elen Vajt izgovorila pod nadahnućem da je Hristovo sveštenstvo započelo kada je čovek pao i pored toga da Biblija jasno uči da je Hristos bio učinjen Sveštenikom doveka onda kada Mu je Otac rekao: "Ti si Moj Sin"; kad je reč o stihovima kao što su sledeći, neki ljudi će se, i pored svega ovoga, svojevolumeno zaslepiti.

Jevrejima 2:16-18 "Jer se zaista ne primaju anđeli, nego se prima seme Avraamovo. Zato beše dužan u svemu da bude kao braća, da bude milostiv i veran Poglavar sveštenci pred Bogom, da očisti grehe narodne. Jer u čemu postrada i iskušan bi u onome može pomoći i onima koji se iskušavaju."

Mnogi ljudi, nakon čitanja ovih stihova, nagoveštavaju da Hristos, sve dok nije došao na ovu Zemlju pre 2000 godina, nije bio kvalifikovan da bude Sveštenik i da nije imao božansko-ljudsku kombinaciju Duha kako bi Ga dao ljudskom rodu. Ovakav način razmišljanja podrazumeva sledeće: da Hristos nije bio sposoban da bude milostiv i veran Prvosveštenik sve dok nije došao na ovu Zemlju; da nije bio kvalifikovan da nas predstavlja i da nije bio u stanju da nam pomaže zato što očigledno nije imao to iskustvo.

Prvi odgovor na ovakav način razmišljanja je postavljanje pitanja: da li Onaj koji nas je stvorio može razumeti radosti i patnje Svojih stvorenja? Ako dozvolimo da ova ideja ostane neispitana, ostavljeni smo sa neugodnom mišlju da naš Otac na nebu i dalje nije u stanju da razume naše patnje zbog toga što On nije došao na ovu Zemlju i pokazao da je to iskusio zajedno sa nama. Da li zaboravljamo reči iz Pisma?

Psalam 139:1-7 "Gospode! Ti me kušaš i znaš. Ti znaš kad sedam i kad ustanem; Ti znaš pomisli moje izdaleka; Kad hodim i kad se odmaram, Ti si oko mene, i sve puteve moje vidiš. Još nema reči na jeziku mom, a Ti, Gospode, gle, već sve znaš. Sastrag i spred Ti si me zaklonio, i stavio na me

ruku Svoju. Čudno je za me znanje Tvoje, visoko, ne mogu da ga dokučim. Kuda bih otišao od duha Tvog, i od lica Tvog kuda bih pobegao?"

Naš nebeski Otac nas poznaje intimno i On poznaje svaki aspekt našeg života, jer na zemlji ne pada niti jedan vrabac bez Njegovog znanja. On zna broj dlaka kose na glavi, jer kroz Njega živimo i mičemo se i jesmo. (Dela apostolska 17:28) Kao drugo, Biblija nam jasno kaže da je Isus intimno upoznat sa iskušenjima i radostima Svog naroda od svih davnih dana.

Isaija 63:9 "U svakoj tuzi njihovoj On beše tužan, i anđeo, koji je pred Njim, spase ih. Ljubavi Svoje radi i milosti Svoje radi On ih izbavi, i podiže ih i nosio ih je svih davnih dana."
(KJ prevoda)

Razlog zašto smo utešeni Hristovim dolaskom je taj da čovečanstvo nije znalo da su nas Hristos i Otac intimno razumeli, ali nakon što je Hristos došao, mi sada znamo da je On milostiv i veran Prvosveštenik. Ono šta je bilo tajna od početka je tada bilo prikazano, a takođe i put u Svetinju nad svetinjama.

Onima kojima je potrebno da dodirnu ožiljke na Hristovom telu i koji zahtevaju jasniji dokaz u vezi toga da li je Hristos bio kvalifikovan da predstavlja ljudski rod od pada čoveka, postavljamo pitanje: ko je ženino seme?

Galatima 3:16 "A Avraamu i semenu njegovom rečena biše obećanja. A ne veli: i semenima, kao za mnoga, nego kao za jedno: i semenu tvom, koje je Hristos."

Kada je Seme došlo na ovaj svet?

1. Mojsijeva 3:15 "I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između semena tvog i semena njenog; ono će ti na glavu stajati a ti ćeš ga u petu ujedati."

Biblija nam govori o postojanju ženinog Semena u trenutku kada je to bilo izrečeno u Edemu. Postavlja se pitanje: da li dete postaje ljudsko biće tek kada se rodi? Zar ono ne postoji kao dete u majčinoj utrobi 9 meseci pre ovog događaja iako je to na početku potpuno neprimetno? Kada su Adam i Eva sagrešili, bio im je dat Duh Hristov, a takođe i svima koji će prihvatiti Njegovu žrtvu. Hristos je patio i mučio se u ljudskim srcima od početka ljudskog roda. Kao što dete oseća uticaje koji dolaze od roditelja u utrobi i pati zajedno sa njima, tako je i Duh Hristov, koji je bio u ljudskim srcima, učio o patnjama čovečanstva i ona su uticala na Njega. Bilo je potrebno da prođe 4000 godina da Mesija dođe na svet i bude rođen, međutim, On se nalazio u toj utrobi kao ženino Seme od samoga pada čoveka i stoga je od tog vremena bio kvalifikovan da bude naš Sveštenik.

Da li je Hristovo iskustvo dolaska na ovaj svet povećalo Njegovo znanje i razumevanje ljudskog iskustva? Apsolutno, ali to ne znači da On pre toga nije bio milostivi i veran Prvosveštenik. To znači da je On napredovao u premudrosti i u rastu i u milosti kod Boga i kod ljudi i jačao u duhu, kao što se mesec "puni" sve dok ne dostigne svoju puninu. (Luka 2:52, Luka 1:80)

"U periodu od 4000 godina, ljudski rod je opadao u svojoj telesnoj snazi, umnoj moći i moralnoj vrednosti. Isus je uzeo na sebe nemoći grehom oslabljenog ljudskog roda. Jedino na taj način je mogao spasiti čoveka iz najvećih dubina njegovog poniženja." Čežnja vekova, 117. str. orig.

S obzirom da je čovek sve više i više degradirao u moralnoj vrednosti, Hristovo iskustvo na Zemlji Mu je pružilo veće znanje i mudrost da spase čoveka iz *najveće* dubine degradacije u koju je i dalje padao. Čovekovom sve većom degradacijom u moralnoj vrednosti, Hristov kapacitet da primeni milost i silu Božju, koji su bili dostupni od trenutka kada je greh ušao u svet, se sve više uvećavao.

Još jedan stih koji je učinjen da postane sluga zablude je Jevrejima 7:11-12.

Jevrejima 7:11-12 "Ako je, dakle, savršenstvo postalo kroz levitsko sveštenstvo (jer je narod pod njim zakon primio), kakva je još potreba bila govoriti da će drugi sveštenik postati po redu Melhisedekovom, a ne po redu Aronovom? Jer, kad se promeni sveštenstvo, mora se i zakon promeniti."

Ajde da zapazimo neke komentare crkvenih otaca na ove stihove.

"Zašto je, dakle, bilo potrebno drugo sveštenstvo? "Jer, kad se promeni sveštenstvo, mora se i zakon promeniti." Ali ako mora postojati drugi sveštenik ili zapravo, drugo sveštenstvo, takođe mora postojati i drugi zakon. Ovo je za one koji kažu: "Zašto je bio potreban drugi zavet?" On je, zaista, mogao navesti i proročanstvo. "Ovo je zavet koji sam učinio s vašim očevima" [i c.] Jevrejima 8:10. Ali za sada, on iznosi svoje tvrdnje na temelju sveštenstva. Zapazite da to izjavljuje odmah na početku. On je rekao: "Po redu Melhisedekovom". Ovim rečima je isključio red Aronov. On ne bi rekao: "Po redu Melhisedekovom" da je onaj red bio bolji. **Ako je dakle bilo uvedeno novo sveštenstvo, takođe mora postojati i drugi zavet**, jer nije moguće niti da postoji sveštenik bez zaveta, zakona i uredbi **niti da, primivši drugo sveštenstvo, On koristi pređašnji zavet.**" Homilija o poslanici Jevrejima, napisao Zlatousti.

<http://www.newadvent.org/fathers/240213.htm>

""Ako je dakle savršenstvo" ili "štaviše ako je sveštenstvo" i tako dalje. Iz istog svedočanstva **apostol Pavle zaključuje da je Hristov dolazak ukinuo stari zavet.** On je do ovde govorio o službi i ličnosti sveštenika; ali s obzirom da je Bog uspostavio sveštenstvo u cilju potvrde zakona, a pošto je on ukinut (prim. prev. autor ne govori o Dekalogu) i sveštenstvo neminovno prestaje. Kako bi mogli ovo bolje

razumeti, moramo imati na umu opštu istinu - **nijedan zavet između Boga i ljudi nije na snazi niti potvrđen ako ne počiva na nekom sveštenstvu**. Stoga apostol kaže da je zakon bio predstavljen ljudima iz starih dana pod levitskim sveštenstvom čime on nagoveštava da ono nije preovlađivalo samo tokom perioda zakona već i da je bilo uspostavljeno, kao što smo rekli, s ciljem potvrđivanja zakona." Žan Kalvin, Komentari o poslanici Jevrejima

Predstavljanjem staroga i novoga zaveta kao dva međusobno isključiva razdoblja koja su postojala pre i posle krsta, ovi ljudi i Hristovo i Aronovo sveštenstvo čine međusobno isključivima. Aronovo sveštenstvo je predstavljeno kao sveštenstvo od vremena Mojsija do krsta, a Hristovo sveštenstvo kao sveštenstvo od krsta pa nadalje. Postoje mnogi očevidni problemi u ovoj ideji. Kao prvo, s obzirom da se savršenstvo ne može zadobiti putem levitskog sveštenstva; ako je ovo bilo jedino sveštenstvo koje je postojalo, onda nije moglo postojati savršenstvo karaktera u tom periodu i onda smo u problemu kako da objasnimo da je Ilija bio uzet na nebo. Kao drugo, u levitskom sveštenstvu nema oproštenja greha jer krv junaca i jaraca ne može očistiti savest od greha, ona jedino može simbolisati oproštenje.

Izraelci nisu primili zakon Božji putem levitskog sveštenstva. Mojsije je primio 10 zapovesti i nekoliko uredbi i zakona (zapisani su u glavama 20-23. 2. Mojsijeve knjige) pre postojanja levitskog sveštenstva. Zapravo, Bog nije nameravao da nastane levitsko sveštenstvo jer su svi trebali biti carstvo svešteničko. (2. Mojsijeva 19:6) Ovo znači da je Bog odredio da Izraelci budu sveštenici Melhisedekovog sveštenstva (1. Petrova 2:9), ali je njihov greh sa zlatnim teletom uništio tu mogućnost i bilo je uspostavljeno levitsko sveštenstvo sa svetilištem koji se nalazio izvan tabora. Levitsko sveštenstvo je bilo služba smrti. Ova služba nije ništa učinila savršenim, jedino je dovela bolju nadu. (Jevrejima 7:19) Zakon je bio pružen na takav način da prouzrokuje smrt svoga "ja" i, delujući kao čuvar (eng. učitelj), on je dušu koja je bila voljna dovodio do Hristovih nogu. Komentarišući ove stihove, Adam Klark kaže:

""Jer je narod pod njim zakon primio" - to jest, kako većina tumači ovaj deo - pod sveštenstvom; smatra se da se to odnosi na $\epsilon\rho\omega\sigma\upsilon\nu\eta$, jer su od sveštenstva zavisili celokupni Mojsijev zakon i jevrejska privreda, međutim, mnogo bolje je razumeti kao $\epsilon\rho' \alpha\upsilon\tau\eta$, to jest "zbog" umesto "pod njim", jer je apsolutno sigurno da je zakon bio dat pre nego je bilo kakvo sveštenstvo bilo uspostavljeno, jer Aron i njegovi sinovi nisu bili pozvani niti odvojeni za ovu službu sve dok se Mojsije nije spustio sa planine po drugi put sa drugim pločama nakon što je prve razbio (2. Mojsijeva 40:12-14). Zakon je bio dat u povezanosti sa velikim sistemom žrtava i sveštenstvo je bilo uspostavljeno na tom zakonu." Adam Klark, Komentari o stihu Jevrejima 7:11

Promena u zakonu se odnosi na ukidanje žrtve i prinosa (Danilo 9:27) i stoga je bilo ukinuto i sveštenstvo koje je to obavljalo. Delo osvedočavanja u greh je bilo sprovedeno direktno od strane Svetoga Duha (Jovan 16:8) tako što je usmeravao grešnika na raspetog Spasitelja. Kada je krst bio otkriven, prethodna služba je bila suvišna. Melhisedekovom sveštenstvu više nije bilo potrebno levitsko sveštenstvo da deluje kao kanal kako bi grešnika dovelo Hristu. Sveti Duh je tada obavljao to delo direktno putem propovedanja o raspetom Spasitelju. Gospodnja želja koju je imao od početka, želja za carstvom svešteničkim, je konačno bila ostvarena u Hristovoj smrti na krstu kao što je to otkriveno u 1. Petrovoj 2:9. Melhidedekovo sveštenstvo koje je tako dugo bilo prikryveno je sada bilo jasno prikazano.

Divno je znati da naš divni Spasitelj obiluje u blagodati prema nama i da je On Sveštenik doveka po redu Melhisedekovom i da pruža bogate talase Svoje blagodati. Zapravo, sam Melhisedek je bio kanal za Hristovu službu.

"Hristos je bio taj koji je govorio kroz Melhisedeka, sveštenika Boga svevišnjega. Melhisedek nije bio Hristos, već je bio glas Božji u svetu, Očev predstavnik. Hristos je

govorio kroz sve generacije iz prošlosti; Hristos je vodio Svoj narod i bio svetlost sveta." Pregled i glasnik, 18. februar 1890.

Kao što je svetlost ovoga sveta sijala u tami od prvog dana stvaranja, a onda se svetlost manifestovala u Suncu, mesecu i zvezdama četvrtog dana, isto tako, Hristos je Sveštenik od pada čoveka, ali se obznanio na kraju četvrtog milenijuma istorije sveta. Ono što je bilo sakriveno i u tajnosti, što je bilo ispoljeno kroz senke, je bilo obznanjeno i prikazano pre 2000 godine i obilno uveličano.

Da li ćete se u potpunosti priključiti prvom anđelu iz 14. glave Otkrivenja koji u svojoj ruci ima večno jevanđelje ili ćete se prikloniti lažnoj postavci zaveta i nastaviti uzrokovati da istina služi zabludi što vam oduzima "Sveštenika doveka" koji pruža Svoju bogatu blagodat od postanja sveta?

Sveštenik

doveka

"Hristovo sveštenstvo je otpočelo čim je čovek sagrešio. On je bio učinjen sveštenikom po redu Melhisedekovom... Sotona je mislo da je Gospod napustio čoveka, ali je Zvezda Nade osvetlila mračnu i sumornu budućnost prilikom propovedanja jevanđelja u Edemu." Ms43b-1891 (4. jul 1891; 5. deo)

Večno jevanđelje je do večnosti i objavljuje se celome svetu u ovim poslednjim danima. Jevanđelje je bilo propovedano paru u Edemu, svetu pre potopa od strane Noja, propovednika pravednosti, semenu Avramovom - Isaku, Jakovu i sinovima Izraelovim. Isus ih je nosio na Svojim grudima tokom "svih davnih dana" i spasio ih putem večnog posredništva Svoje krvi kao Jagnjeta Božjeg zaklanog od postanja sveta.

Pastor Ebens objašnjava zavete u svetlosti Melhisedekovog sveštenstva Hrista koje je "otpočelo čim je čovek sagrešio".